

Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjungos 80 metų sukaktis ir tolesnės veiklos gairės

Sovietų sąjunga ir nacistinė Vokietija, pagal slaptą Molotovo-Ribentropo suokalbį, 1939 metais užpuolė Lenkiją ir per trumpą laiką ją okupavo. Pasinaudojusi, iki tol taikiais ir patikliais tarpvalstybiniais santykiais su Lietuva, grąžino, tarsi jos bičiulė, lenkų okupuotą Lietuvos sostinę Vilnių. Lietuvos kariuomenė į Vilnių įžengė be kliūčių. Džiūgavo kariai ir visa Lietuva. Tačiau tokiam džiūgesiui buvo labai gerai sumąstyta sovietų klasta. Netrukus Sovietų Sąjunga ultimatumu pareikalavo, kad netrukdomai būtų įsileistos sovietinės armijos įgulos. Lietuva priėmė ultimatumo reikalavimus ir sovietinė armija, be pasipriešinimo, okupavo kraštą. Dviejų nusikalstamų valstybių suokalbis, 1940 metais nutraukė neutralios, taikios Lietuvių tautos savarankišką gyvenimą. Lietuvos okupacija buvo padiktuota iš viršaus paklusus agresoriaus ultimatumui, o pasipriešinimas kilo iš vidaus – iš tautos gelmių. Prasidėjęs masinis teroras ir krašto sovietinimas įtikino tautą, kad taikus pasidavimas veda į pražūtį. Praslinkus keliems mėnesiams po okupacijos, tauta atsitokėjo. Įvairios pagrindinės organizacijos, inteligentija, jaunimas pradėjo jungtis į stambesnius pasipriešinimo okupacijai darinius. Ypač sukruto iš Lietuvos pasitraukę, likimo nublokšti į Berlyną, Lietuvos intelektualai, karininkai. Berlyne, 1940m. **lapkričio 17 d., buvo įkurtas Lietuvių Aktyvistų Frontas** (toliau – LAF). Aktyvistai susirinko plk. Kazio Škirpos bute ir nutarė sutelkti visas lietuvių aktyviasias jėgas kovai už Lietuvos išlaisvinimą iš komunistinio sovietų jungo. Vadovauti LAF ėmėsi Kazys Škirpa. Aktyvistų tarpe buvo Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjungos būsimi aktyvūs nariai J.Paragis, J.Jurkūnas, J.Dženkaitis, K.Brunius, A.Valiukėnas, St.Puodžius, V.Paragis. **LAF šūkis buvo: Kovok! Tvirtais žingsniais, drąsiai pirmyn – už naują, laisvą Lietuvą!** Beje, šiomis dienomis Vidmantas Valiušaitis archyvuose surado apdegusį LAF įkūrimo Berlyne originalą. Šiais metais pažymime ir LAF-o 80 metų sukaktį.

Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjunga (toliau – LLKS) buvo įkurta 1940 m. gruodžio 26 dieną. Jos veiklą galima suskirstyti į šiuos etapus: aktyvi neginkluota kova prieš sovietinius, fašistinius okupantus ir armija krajoje Vilniaus krašte 1940-1945 metais, iš Lietuvos nuo sovietinio teroro pasitraukusių intelektualų, diplomatų JAV, Vokietijoje ir kitose valstybėse veikla, ginkluota partizanų ir pagrindininkų kova, politinių kalinių sovietiniuose lageriuose ir kalėjimuose antrosios sovietinės okupacijos metu 1945-1990 metais veikla ir jos veikla atkūrus Lietuvos Nepriklausomybę.

LLKS steigėjai buvo tautinių, patriotinių pažiūrų inteligentijos atstovai. Jos vadovybė sukūrė visą Lietuvą apimantį, konspiracinį bendražygių tinklą. Sąjungos veikla buvo suskirstyta ir veikė visuose keturiuose apskrities centruose. **1941 metais LLKS su LAF sudarė bendrą vadovybę su plačiai išsišakujusiu tinklu šalyje ir užsienyje. Pagrindinis jų tikslas buvo pasiruošti ginkluotam sukilimui.** Visų patriotinių organizacijų bendros veiklos ir visos tautos valios dėka **sukilėliai išvadavo Lietuvą nuo sovietinių okupantų.** Vokiečių kariuomenė per Lietuvą žygiavo be kliūčių. **Sukilėlių galutinę pergalę įkūnijo Laikinoji Lietuvos Vyriausybė.** Pradžioje Lietuvos visuomenė į vokiečių karius žiūrėjo kaip išvaduotojus, manant, kad kitoks priešas, kitoks pasipriešinimas, kitokia sprespauda. Tačiau tikrasis „išvaduootojo“ veidas atsiskleidė žiauriu elgesiu su žydais, jų žudynės. **Po šešių savaičių Laikinosios Vyriausybės veikla buvo uždrausta. LAF ir LLKS dar kurį laiką veikė kartu, 1941 m. rugsėjo 20 d. paskelbė memorandumą, paskelbė protestą dėl Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo vilkinimo.** Tačiau kitą dieną vienas iš memorandumo kūrėjų - Leonas Prapuolenis buvo suimtas ir išsiųstas į Dachau koncentracijos stovyklą. LAF veikla buvo uždrausta.

LLKS pasirinko pasyvų kovos kelią. 1941 m. spalio mėn. paskelbė viešą laišką, atsiskyrė nuo LAF ir perėjo į pagrindį, įsijungė į Vyriausiąją Lietuvos Išlaisvinimo Komitetą. 1942 metais LLKS vadovybę sudarė

Klemensas Brunius, Jurgis Valiulis, Izidorius Kurkietis, Povilas Žičkus, Algirdas Vokietaitis, Kostas Ptašinskas. Vokiečių okupacijos metais **LLKS priklausė per 3000 prisiekusių narių, leido laikraščius „Apžvalga“, „Laisvas žodis“, „Laisvės Kovotojas“**. Pastarasis, 1942–1944 metais buvo leidžiamas 2 kartus per mėnesį 5000 egz. tiražu. Jis buvo spausdinamas Kaune brolių Paragių, Mildažių sodybose – tų šeimų brolių, seserų, K.Brazausko, I.Kurklicio, Z.Zubrio pastangomis. **LLKS Kaune turėjo savo radijo stotį „Laisvoji Lietuva“**, kurios laidos buvo girdimos Švedijoje ir kitose valstybėse. **Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus taip pat buvo LLKS narys**, karui baigiantis dalyvavo Sedos kautynėse.

LLKS veiklą pirmosios sovietinės okupacijos metais ir karo metu plačiai aprašyta Algirdo Vokietaičio „Raštai“, Juozo Grušio „LLKS 1940-2000 metais“, Mečislavo Treinio „Gyvenimas – meteoro skrydis“, Jūratės Vyliūtės „Kapitono Igno byla“, „Brolis Vincentas“, Juozo Jankausko „1941 m. Birželio sukilimas Lietuvoje“ knygose.

Prasidėjus antrai sovietinei okupacijai daug aktyvių LLKS narių pasitraukė į užsienį arba stojo į ginkluotą partizaninę kovą prieš okupantus. Baigiantis partizanų kovai ir daugeliui jų žuvus, kova nesibaigė. Žuvusius ir suimtuosius pakeitė studentai, moksleiviai ir patriotinis jaunimas. Ženkli jų dalis atsidūrė kalėjimuose, sovietinėse koncentracijos stovyklose. Ten, sunkiai pakeliamomis sąlygomis, tęsė kovą – atkūrė tuo pačiu pavadinimu aktyviai veikiančią LLKS, Sojuz borcov za svobodu (Kovos už laisvę sąjungą), kuriai priklausė ir kitų tautų politiniai kaliniai. Lietuviai leido laikraščius „Šiaurės pašvaistė“, „Protėviu keliu“, „Varpas“, „Nepriklausoma Lietuva“, „Toli nuo Tėvynės“. **LLKS lageriuose rengė streikus, sukilimus, vykdė diversijas**, sprogdino šachtų įrengimus. Kartu su ukrainiečiais buvo pagrindiniai 1953 – 1955 politinių kalinių sukilimų organizatoriai.

Politinių kalinių sukilimai privertė sovietų vyriausybę paleisti į laisvę milijonus politinių kalinių. Aktyviausi pasipriešinimo, sukilimų, streikų vadovai buvo Stasys Ignatavičius, Ignas Uogintas, Petras Paulaitis, generolas Motiejus Pečiulionis, Kazimieras Michelevičius, Edvardas Burokas, Vytautas Vaineikis, Edvardas Laugalys, Petras Aleksiūnas, Povilas Vaičekauskas, Vytautas Svilas, Edvardas Svilainis, Pranas Veverskis, Povilas Zagreckas, Juozas Grušys, Jonas Navickas, Stasys Laskauskas, Jonas Dailidė, Justas Šilinas, Vladas Šiška, Jonas Valaitis, Jonas Dailidė, Martinas Kemtys, Vincas Korsakas, Feliksas Kirvelaitis, Bronius Kinertas, Adomas Lukoševičius, Liudas Bručas, Eligijus Smetona, Antanas Petrikonis, Apalonija Navickienė, Jonas Navickas, Algimantas Ruzgys, Povilas Kriščiūnas, Juozas Tribušauskas, Stasys Ulevskis, kunigai Kazimieras Vaičionis ir Pranas Račiūnas, Placidus Vyturys, Zenonas Paldavičius, Povilas Ulozas ir daugelis kitų.

Dalis politinių kalinių po 1955 metų sukilimo už sukilimo organizavimą buvo išblaškyti po kitus lagerius, kai kurie pateko į Vladimiro kalėjimą. Jame buvo kalinami Edvardas Burokas, Vytautas Vaineikis, Povilas Ulozas, Povilas Zagreckas, Justas Šilinas, Martynas Kemtys, Vladas Šiška. Čia juos sutiko, kalinami už sukilimų organizavimą, kitų tautų politiniai kaliniai.

2000 metais, Vilniaus tarptautinime komunizmo nusikaltimams įvertinti kongrese, Edvardo Buroko pakviestas svečias iš Izraelio, Taišeto **politinis kalinys Feliksas Krasavinas kalbėjo, kad sovietiniuose lageriuose lietuviai buvo pati tvirčiausia ir patikimiausia politinių kalinių dalis, organizavę sukilimus, sužlugdžiusi GULAG-o sistemą.** Jis išreiškė viltį, kad komunizmo nusikaltimai įstatymu pirmiausia bus įvertinti Lietuvoje. Tuo paseks ir kitos sovietiniame narve buvusios tautos. Komunizmą jis įvertino baisesniu už fašizmą. Jis sakė: Niurnbergas-2, komunizmo įvertinimas, turės įvykti. Tokiems nusikaltimams senatis negalioja.

Subyrėjus sovietinių lagerių sistemai, politiniams kaliniams per kančias sugrįžus į Tėvynę, kova buvo tęsiama. Nuo 1956 m. LLKS vadovavo generolas Mečislovas Pečiulionis, nuo 1960 – Petras Paulaitis. **1975 – 1988 metais LLKS leido pogrindinį laikraštį „Varpas“.** Ypač aktyvūs „Varpo“ leidyboje buvo

Vytautas ir Stanislava Vaineikiai, broliai Edvardas, Antanas ir Jonas Burokai, kunigas Juozapas Dabravolskas, Petras Grainys, Jonas Kujalis, Vincas Korsakas, Stasys Ulevskis ir kiti.

Pirmaisiais Nepriklausomybės metais, LLKS nariai ir jų bendražygiai, kartu su visa Lietuvos patriotine visuomene įsijungė į kovojusių ir žuvusių už Lietuvos laisvę pagarsinimą ir įamžinimą – statė jiems atminimo ženklus, paminklus, perlaidojo pelkėse, grioviuose, miškuose ir kitose vietose išniekintų partizanų, iš Sibiro ir kitų šalių ištremtų ir mirusių ten nuo šalčio ir bado, palaikus. Visi džiaugėmės, kad tikslas pasiektas, nepriklausomybė atkovota. Deja apsirikome.

Buvusioji komunistinė nomenklatura, nepriėmus desovietizacijos įstatymo, sugrįžo į valdžią, užėmė postus visose aukščiausiose šalies institucijose, perėmė į savo rankas spaudą, televiziją. Mokslo ir mokymo įstaigose, žemės ūkyje, teismuose išliko komunistinė ideologija persisunkę funkcionieriai ir tarnautojai. Vėliau jie, vadinamos „prichvatizacijos“ būdu, perėmė visą turta, bankus ir per trumpą laiką tapo turtuoliais. Prasidėjo aktyvi šmeižto kampanija prieš partizanus, apkaltinus juos taikių gyventojų žudymu, žydšaudyste. Beveik visuose teismuose partizanai, jų šeimos nariai už padarytą skriaudą ir žalą, pralaimėjo bylas. Tik keliems KGB tarnautojams, stribams buvo pritaikyta bausmė, dažniausia lygtinė, už nusikaltimus ir Lietuvos genocidą, o pati sovietinė „grietinė“ LKP CK ir VLKJS CK – didžiausia komunistinių nusikaltimų Lietuvoje organizatorė, liko visai nepaliesta. Todėl LLKS 1995 metais atkūrė savo veiklą ir vėl pradėjo leisti savo mėnesinį žurnalą „VARPAS“.

LLKS užsibrėžė tikslą viešinti nekomunistų, įvairaus plauko kosmopolitų, globalistų kenksmingas Lietuvos valstybei užmačias, auklėti jaunimą patriotine dvasia, rinkti ir propaguoti istorinę medžiagą apie laisvės kovas, remti laisvės kovotojus, partizanus ir jų šeimas. Vaisingai dirbo šviesios atminties LLKS narys Vilius Bražėnas išleidęs 4 knygas ir paruošęs daugybę publicistinių straipsnių, Edvardas Burokas išleidęs „Pūtėme prieš vėją“ 5 tomų seriją apie politinių kalinių veiklą sovietiniuose lageriuose, sukilimų organizavimą. Petras Girdzijauskas parašęs knygą apie Joną Žemaitį- Vytautą „Partizanų išrinktas Lietuvos prezidentas“, Eugenijus Stancikas – apie jaunimo pagrindines organizacijas, Paulius Saudargas ir Goda Karazijaitė – 2 knygas – „Gulago partizanai“ ir „Kalinio dalia“, Juozas Parnarauskas – „Gyvenimo tėkmėje“, Vytautas Bačius „Sutrypti metai“. Antanas Seikalis, žuvusio 1954 m. Kengyro sukilime Povilo brolis, parašė ir išleido knygą „Vidurnakčio apasionata“, Povilo Seikalo atminimas įamžintas Naujųjų Rasų kenotafe. 2015 metais pasirodė suomių rašytojo Jukka Rislakki knygoje „Vorkuta. Sukilimas lageryje“ aprašomas kalėjimo sąlygomis leistas LLKS „Varpas“, įdėti atsišaukimai kviečiantys sukilti, Vorkutos sukilimo organizatorių nuotraukos.

LLKS atliko svarbius darbus Vilniuje, Naujųjų Rasų kapinėse įamžinant kovojusių ir žuvusių už Tėvynės laisvę atminimą. Kartu su architekto, LLKS nare, Živile Mačioniene buvo **suformuotas LIETUVOS LAISVĖS KOVOTOJŲ MEMORIALAS.** Jis pradėtas rengti 2005, o baigtas 2012 metais. Trylikoje kenotafų (kenotafas – tuščias, simbolinis kapas) įamžinta per 500 asmenų, pradedant ministrais pirmininkais, ministrais, generolais, dvasininkais, 1941 m. birželio – 22-28 d. sukilėliais, partizanų vadovybe, žuvusiais Vorkutos ir kitų sukilimo dalyviais, baigiant politiniais kaliniais, Armijos krajojvos aukomis. Viena granitinė plokštė skirta sovietinių aukų Lietuvoje statistikai, anglų ir lietuvių kalbomis. Joje įrašyta: **VIEŠPATIE, SUTEIK AMŽINĄJĄ RAMYBĘ LIETUVIŲ TAUTOS VAIKAMS, 1918 – 1990 METAIS KOVOJUSIEMS, MIRUSIEMS IR ŽUVUSIEMS UŽ LIETUVOS LAISVĘ, SOVIETMEČIU PERSEKIOTIEMS, NUKANKINTIEMS, ĮKALINTIEMS, IŠTREMTIEMS, NUŽUDYTIEMS IR PASITRAUKUSIEMS IŠ TĖVYNĖS NUO KOMUNISTINIO TERORO.** LLKS prisidėjo prie Nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos, Vilniuje, atidengto Kovo 11–ajai skirto paminklo „Žinia“ pastatymo. Ant postamento šono iškaltos raidės- Lietuvos Laisvės Kovotojų sąjungai- 70 metų.

Nuo pat Nepriklausomybės pradžios LLKS siekė, kad Lukiškių aikštėje būtų pastatytas paminklas per amžius kovojusiems ir žuvusiems už Lietuvos laisvę su Vyčio simboliu. Pastaruoju metu Lukiškių aikštės suformuoto Šimtmečio rato centro ertmėje įamžinta ir iškilmingai pašventinta per 100 relikvijų suvežtų iš Žalgirio, Saulės, Salaspilio, žymiausių partizanų mūšių ir žūties vietų, Kražių skerdynių, 1863 m. sukilėlių vadovų, nužudytų Lukiškių aikštėje ir užkastų Gedimino kalne, Nepriklausomybės kovų 1918 m., 1941 m. birželio – 22-28 d. sukilimo žūties vietų.

Lukiškių aikštėje 2002 metais LLKS rūpesčiu pastatytas įspūdingas, meniškas, menantis 1863 sukilimo aukas kryžius savo įrašu raginantis, kad aikštėje būtų įamžintas per amžius kovojusių ir žuvusių atminimas. LLKS ir visos patriotinės organizacijos tikėjosi, kad 2018 metais bus pastatytas paminklas, Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo šimtmečio jubiliejui. Deja, tai nebuvo padaryta. Tikimės, kad šiais metais, įsigaliojus priimtam Lukiškių aikštės, kaip reprezentacinės aikštės su Vyčio simboliu įstatymui, artimiausiu metu paminklas bus pastatytas.

Ukmergės r. Jogvilų kaime ir Molėtų r. Inturkės miestelyje pastatėme paminklus pagrindinio LLKS leidinio „Varpo“ leidėjams. Dar turime planų Naujųjų Rasų kapinėse įamžinti naujuose kenotafuose, kituose sovietų lageriuose nužudytų politinių kalinių atminimą.

LLKS nuolat reikalauja, kad būtų įvertinti komunizmo nusikaltimai, kad Lietuvos Respublikos įstatymu TSKP skyrius, Lietuvos komunistų partija būtų įvertinta kaip neteisinė, represinė ir nusikalstama organizacija, uoliai vykdžiusi okupantų nurodymus, naikinusi lietuvių tautą, griovusi Lietuvos Nepriklausomybės pamatus, susprogdinusi Trijų Kryžių kalną, Kalvarijas Vilniuje ir Vepriuose, uždariusi Lietuvos šventoves, persekiojusi katalikų tikėjimą, visus tikinčiuosius, vykdžiusi susidorojimą ir terorą prieš dvasininkus, savo nutarimais 1957 metais uždraudusi lietuviams politiniams kaliniams ir tremtiniams grįžti į Lietuvą.

Mes esame nepakantūs, kad savo veiklą vienpusiškai vykdo Tarptautinė nacių ir sovietinių nusikaltimų komisija, vadovaujama E. Zingerio, daugiausia nagrinėjanti tik nacių nusikaltimus, kad veikia represuoto lenkų karininko-gydytojo Kekšto namuose Venclovų muziejus, kad stovi paminklas P.Cvirikai, kad nepagrįstai, kaltinami nacizmu ir holokaustu plk. Kazys Škirpa, Juozas Brazaitis, Jonas Noreika – *Generolas Vėtra*, Prezidento Antano Smetonos sūnėnas Juozas Krikštonis ir daugelis kitų. Mes gynėme ir ginsime Lietuvos Konstituciją, valstybinę lietuvių kalbą, kad pataikaujant Lenkijai ir „autonomijos“ Vilniaus krašte kūrėjams, būtų keičiamas nusistovėjęs mūsų raidynas.

Mūsų tolimesnis siekis, lieka ir toliau reikalauti, kad iš Lietuvos kultūrinio žemėlapio išnyktų gatvių pavadinimai su kolobarantų pavardėmis, kad sovietinių karių kapai būtų iškelti iš miestų ir miestelių centrų į tam skirtas vietas. Būtina nuolat ieškoti ir rasti visų Lietuvos partizanų ir kitų patriotų palaikus, dūlančius pelkėse, grioviuose, miškuose, po pastatytais namais ir kitose vietose. Lietuvos didvyriai turi būti iškilmingai palaidoti. Tai ateities užduotis jaunimo kartai. Naujai paskirto užsienio reikalų ministro pareiga ir siekis, suderinus su Rusijos ir kitų valstybių vadovais surasti Butyrkų kalėjime Jono Žemaičio-Vytauto, kituose kalėjimuose sušaudytų mūsų valstybės vadovų, 1941 m. sukilėlių, partizanų vadovybės, pareigūnų, generolų, dvasininkų palaikus arba atvežti bent iš tų vietų relikvijas- žemės žiupsnius.

LLKS yra per 220 narių. Labai populiaru Lietuvoje, JAV ir kitose valstybėse buvo mūsų internetinė svetainė www.llks.lt, kurią administravo žurnalistas Antanas Ališauskas. Internetine svetaine domėjosi ne tik Lietuvoje, bet daugiau nei 50 valstybių, vien JAV – per 7 tūkst. skaitytojų. Deja, A.Ališauskas eidamas 67 metus mirė. Šiuo metu atnaujiname svetainės veiklą. Jai vadovauja ir administruoja aktyvus LLKS narys Robertas Ščerbavičius su savo sūnumi Aisčiu. Susirgus „Varpo“ ilgamečiam redaktoriui Algimantui Zolubui, „Varpo“ leidimas buvo laikinai sutrikęs. „Varpo“ redagavimą perėmė Gediminas Ruzgys. 2020 metų gruodžio mėn pasirodys 312-tas „Varpo“ numeris (leidinys atkurtas 1996 m.). LLKS 80-ojo jubiliejaus proga

norėtume padėkoti už aktyvią veiklą LLKS nariams Raimundui Kaminskui, Kęstučiui Balčiūnui, Laimui Dieniniui, Eugenijai Ibenskienei, Gintautui Mackoniui, Jonui Vasiliauskui, Antanui Burokui, neseniai tapusiam LLKS nariu architektui Kęstučiui Akelaičiui, Arvydui Gelžiniui, Petru Girdzijauskui, Vytautui Keršanskui, Alvydui Malinauskui, Povilui Mataičiui, Reginai Smetonaitei, Romui Šauliui, Janinai Šivokienei, Zigmantui Vašatkevičiui, Sofijai Vyliūtei, Dainiui Vaineikiui – broliui Pauliui, Rimai Vaitonienei, Šarūnui Valentinavičiui, Seimo nariams Audroniui Ažubaliui, Laurynui Kasčiūnui, Pauliui Saudargui ir kitiems garbiems mūsų nariams. Dėkingi mūsų rėmėjams, Seimo nariams Radvilei Morkūnaitei – Mikulėnienei, buvusiam kariuomenės vadui, generolui Arvydui Pociui, mūsų narei, Nevyriausybių organizacijų koordinacinės tarybos pirmininkei Angelei Jakavonytei, Vidmantui Valiušaičiui, Gintarui Šidlauskui, Daliui Stancikui, prof. Alfonsui Vaišvilai ir kitiems.

Esame dėkingi Juozo ir Aleksandros – Kazickų šeimos fondui, šio fondo Niujorko biuro generalinei direktorei mūsų rėmėjai Neilai Baumilienei, už finansinę paramą. Fondo dėka atliekame tuos darbus, kurie reikalingi mūsų veiklai ir laikraščio „Varpas“ leidimui.

Visada prisimename tuos LLKS narius, kurie per okupacijas žuvo, buvo nukankinti arba mirė sovietų ir nacių koncentracijos stovyklose. Tai broliai Vytautas ir Zenonas Blynai, Klemensas Brunius, Stasys Jaciunskas, Izidorius Kurklietis, Juozas Rudokas, Antanas Valiukėnas, Ignas Vylius, Aleksandras Liudas Viršila. Pastaraisiais metais į amžinybę palydėjome Vorkutos sukilimo dalyvius Petrą Aleksiūną, Povilą Kriščiūną, LLKS aktyvius narius žurnalistą ir inžinierių Antaną Ališauską, Apolinarą Janušauską, Vytautą Bačių, Jurgį Naviką, dr. Juozą Parnaruską, „Varpo“ dailininką Antaną Šakalį. Tesuteikia Viešpats jiems amžinąją ramybę.

Mūsų visuomeninės organizacijos užduotis puoselėti laisvės kovų istorinę atmintį, apsaugoti mūsų tautą, kalbą nuo svetimų mums globalizmo, perdėto liberalizmo ir visiškos laisvės apraiškų, siekiančių sovietinius nusikaltimus nustumti į užmarštį, paliekant tai istorijai.

Istorijos ratas nenumaldomai sukasi, keičiasi žmonių kartos. Lietuvių istorijos drama, tragedija, kančia ir netektys vis labiau užklojamos praeities skraiste, skęsta užmarštin. Beveik trys mūsų tautos kartos gimė ir augo sovietmety, mokėsi ir studijavo sovietinėse mokyklose, brendo istorijos falsifikacijos ir ateizmo atmosferoje, geležiniu dangčiu uždengtame narve. Mūsų tikslas išlikti tol, kol bus įstatymu galutinai įvertinti komunizmo nusikaltimų padariniai, kol nebus atverti teisingumo vartai. Kova už Lietuvos laisvę dar nebaigta.

Nuoširdžiai sveikiname visus LLKS narius, mūsų rėmėjus, patriotinių visuomeninių organizacijos vadovus su garbingu LLKS 80-uju jubiliejumi. Linkime išvengti „koronos“, padaryti dar daug kilnių, garbingų darbų Tėvynės labui.

Nuoširdžiausiai sveikiname su Šv. Kalėdomis ir Naujaisiais 2021 metais.

LLKS valdybos pirmininkas Ernestas Subačius, LLKS garbės pirmininkas Jonas Burokas